ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความหลากหลายทางชีวภาพและนิเวศวิทยาของกล้วยไม้คินบางชนิด ในป่าเต็งรังและป่าเบญจพรรณของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

ผู้เขียน

นางสาวพรวิวรรณ โพธาสินธุ์

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ชีววิทยา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ คร.ประสิทธิ์ วังภคพัฒนวงศ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริทรรศน์ ใตรสนธิ กรรมการ

บทคัดย่อ

ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและนิเวศวิทยาของกล้วยไม้คืนบางชนิดในป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ตั้งแต่เคือนกรกฎาคม 2547 – ธันวาคม 2548 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหลากชนิด ลักษณะทางสัณฐานวิทยา นีเวศวิทยาบางประการ และชีพลักษณ์ของกล้วยใม้ดิน จากการวางแปลงศึกษาถาวรขนาด 40x40 ตารางเมตร จำนวน 3 แปลง ในแต่ละ 4 พื้นที่ศึกษา คือ สวนป่าธรรมชาติบริเวณข้างถ้ำเชียงดาว อำเภอเชียงดาว, สวนป่า ธรรมชาติถ้ำคอยโตน ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง, อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ กิโลเมตรที่ 14 ถนนสายอื่นทนนท์-แม่แจ่ม (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1192) อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ และศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ "หริภูญชัย" ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน สำรวจพบกล้วยไม้คืนในพื้นที่ศึกษาทั้งหมด 8 ชนิด โดย 4 ชนิด จัดเป็นกล้วยไม้ดินที่อาศัยในป่า เต็งรัง ใค้แก่ Habenaria dentata (Sw.) Schltr., Habenaria hosseusii Schltr., Habenaria lindleyana Steudl. และ Pecteilis susannae (L.) Rafin. กล้วยไม้คินที่อาศัยในป่าเบญจพรรณ 2 ชนิค ได้แก่ Habenaria lucida Wall. ex Lindl. และ Habenaria malintana (Blanco) Merrill และกล้วยไม้คินที่ อาศัยได้ในป่าเต็งรังและป่าเบญจพรรณ 2 ชนิค ได้แก่ Brachycorythis henryi (Schltr.) Summer และ Liparis sutepensis Rolfe ex Downie จากนั้นศึกษาชีพลักษณ์ของกล้วยไม้ดินทุกชนิคเป็นเวลา รูปแบบการกระจายตัว การออกดอกและการติดผล 18 เดือน จำนวนประชากรในแต่ละเดือน ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการของกล้วยไม้ในแต่ละกลุ่มประชากร รวมถึงเก็บตัวอย่าง

กล้วยไม้ดินเพื่อนำไปศึกษาในห้องปฏิบัติการในด้านอนุกรมวิชาน และศึกษาการมีเชื้อราไมคอร์ ไรซาในรากกล้วยไม้ ผลการศึกษานิเวศวิทยาพบว่า กล้วยไม้คินทุกชนิคมีช่วงระยะเวลาการพักตัว การสร้างใบและลำต้นเหนือดิน การออกคอก และการติดผลแตกต่างกัน แต่กล้วยไม้ดินทุกชนิด พักตัวเหลือเพียงลำต้นใต้คินในฤดูแล้ง ตั้งแต่เคือนมกราคมจนถึงพฤษภาคม จากการเปรียบเทียบ กราฟ Lorenz curve ของ Calvo แสดงให้เห็นว่า กล้วยไม้คินเกือบทุกชนิดในพื้นที่ศึกษามีรูปแบบ คล้ายกับกราฟของกล้วยใม้ที่มีระบบสืบพันธุ์แบบอาศัยแมลงช่วยผสมเกสร โดย P. susannae มี ร้อยละการติดผลสัมพัทธ์น้อยที่สุด คือ 21.4 และ 26.1 ในปี 2547 และ 2548 ตามลำดับ และ L. sutepensis ในป่าเต็งรังมีร้อยละการติดผลสัมพัทธ์มากที่สุด คือ 35.1 และ 34.3 ในปี 2547 และ 2548 ตามลำดับ ซึ่งน่าจะสามารถผสมเกสรภายในต้นได้ (autogamy) การศึกษารูปแบบการกระจาย ตัวโดย Morisita's index ซื้ให้เห็นว่า กล้วยไม้คินกระจายตัวแบบเกาะกลุ่ม L. sutepensis ที่พบต่างพื้นที่ศึกษากัน มีลักษณะสัณฐานทางวิทยาบางประการ คือ ความกว้างและ ยาวของใบ ความยาวช่อดอก จำนวนดอกต่อช่อ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของดอก และความยาว ของผลแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นและจำนวนคอกของกล้วยไม้ดิน แต่ละชนิคกับข้อมูลทางกายภาพในแต่ละพื้นที่ศึกษาและลักษณะสัณฐานวิทยาบางประการ พบว่า ขนาดประชากรของกล้วยไม้คินมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับความเข้มแสง และค่า bH ของคิน จำนวนคอกของกล้วยไม้ดินเกือบทุกชนิคมีความสัมพันธ์กับความสูงต้น จำนวนใบ ความกว้าง สำหรับการศึกษาการมีเชื้อราไมคอร์ไรซา พบว่า และความยาวใบ และความยาวของช่อดอก กล้วยไม้คินทุกชนิคมีเชื้อราไมคอร์ไรซาในชั้น cortex ของรากกล้วยไม้ การศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ชนิคกล้วยไม้คินที่ควรให้ความสำคัญค้านการอนุรักษ์และเพิ่มจำนวนในธรรมชาติ ได้แก่ B. henryi. H. lucida, H. malintana, H. dentata, H. hosseusii และ P. susannae เนื่องจากขนาคของประชากร มีขนาดเล็ก โดยเฉพาะ H. malintana พบเพียง 9 ต้น ตลอดการศึกษา และมีการติดผลต่ำหรือไม่มี จึงมีความเสี่ยงต่อการสูญหายและลดจำนวนลงได้ง่าย การจัดการโดยการดแลรักษา ไม้ยืนต้นที่มีผลต่อปริมาณแสงและร่มเงา จะช่วยรักษาประชากรของกล้วยไม้ดินให้คงอยู่สืบต่อไป

Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title

Biodiversity and Ecology of Some Terrestrial Orchids in Deciduous

Dipterocarp and Mixed Deciduous Forests of Chiang Mai

and Lamphun Provinces

Author

Miss Pornwiwan Pothasin

Degree

Master of Science (Biology)

Thesis Advisory Committee

Lecturer Dr. Prasit

Wangpakapattanawong

Chairperson

Assistant Professor Paritat

Trisonthi

Member

ABSTRACT

Biodiversity and ecology of some terrestrial orchids in deciduous dipterocarp and mixed deciduous forests of Chiang Mai and Lamphun Provinces, Northern Thailand, were investigated from July 2004 to December 2005. The study was aimed to determinate species richness, morphology characteristic, ecology and phenology of the orchids. Three permanent quadrats, 40 x 40 m² each, were established in four study sites that is Nature reserve forest near Chiang Dao Cave, Chiang Dao district; Nature forest reserve, Mae Win subdistrict, Mae Wang district; Doi Inthanon National Park at Km.14 of Inthanon-Mae Chaem road (Highway No. 1192), Mae Chaem district, Chiang Mai province and Chiang Mai University Study Center "Haripunchia". Muang district, Lumphun Province. Eight orchid species were found in all study sites, Four species were found in deciduous dipterocarp forest including Habenaria dentata (Sw.) Schltr., Habenaria hosseusii Schltr., Habenaria lindleyana Steudl. and Pecteilis susannae (L.) Rafin. There were found 2 species in mixed deciduous forest including Habenaria lucida Wall. ex Lindl. and Habenaria malintana (Blanco) Merrill, and There were found 2 species in deciduous dipterocarp and mixed deciduous forests including Brachycorythis henryi (Schltr.) Summer and Liparis sutepensis Rolfe ex Downie. The phenology of the orchids were recorded for 18 months. Pattern of dispersion, flowering, fruit set, population structure, and morphological data were

assessed. Some individuals of all orchid species were collected from their natural habitats and brought to the laboratory for identification, classification and mycorrhizal observation. The results show that all of terrestrial orchid species studied were characterized by drought dormancy. The distribution of fruits among the orchid individuals showed the low relative fruit set in the populations and the shape of the Lorenz curve suggested that most of the orchids seem to be pollinated by insects (allogamy), especially P. susannae were minimum relative fruit set that is 21.4 and 26.1 in 2004 and 2005 in order. And L. sutepensis in deciduous dipterocarp forest were highest relative fruit set that is 35.1 and 34.3 in 2004 and 2005 in order, suspected to be self compatible (autogamy). The orchids are clumped in distribution according to the morisita's index. There was some significant morphological differences between populations in plant size of L. sutepensis, including width and length of leaf, length of inflorescence, number of flowers per individual, flower size and length of fruit. There was a significant negative correlation between light intensity and soil pH with population size of the orchids. There was a strong positive correlation between plant height, leaf number, width and length of leaf, length of inflorescence and the number of flowers produced within a season. For mycorrhiza observation, all of the orchid species have mycorrhiza fungi in the cortex layer of roots. Thus, this study suggested that B. henryi, H. lucida, H. malintana, H. hosseusii, H. dentata and P. susannae should be considered as important for conservation, because there were small population and the percentages of fruit set were very low or none fruit set, hence there numbers in nature are decreasing. Such knowledge will be very useful in managing areas, including reserved trees in the forests which have effected to light intensity and shading, will be maintain orchid populations in natural habitat.

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved